

PÂNTEA, Ecaterina S. Vezi Pântea, Sava M.

PÂNTEA, Efimia. Vezi Pântea, Fiodor E.

PÂNTEA, Elena. Vezi Pântea, Eudochia.

PÂNTEA, Elena. Vezi Pântea, Sava M.

PÂNTEA, Elena A. Vezi Pântea, Andrei E.

PÂNTEA, Elizaveta A. Vezi Pântea, Andrei E.

PÂNTEA, Eudochia. Născută în 1918, în comuna Neagra — Hâncești (Basarabia). Deportată de sovietici, în 1949, în Tiumen, din motive politice, împreună cu fiicele, Maria, Elena și Ioana.

PÂNTEA, Eugenia. Vezi Pântea, Maria D.

PÂNTEA, Eugenia A. Vezi Pântea, Andrei E.

PÂNTEA, Fiodor E. Născut în 1913, în comuna Zăicani — Râșcani (Basarabia). Deportat de sovietici, în 1951, în regiunea Tomsk, pentru apartenență la *Martorii lui Iehova*, împreună cu soția, Efimia și fiul, Dionisie (născut în 1939).

PÂNTEA, Gheorghe. Născut în 1929, în comuna Zăicani — Râșcani (Basarabia). Țăran înstărit. Deportat de sovietici, în 1949, împreună cu soția, Lidia (n. 1929).

PÂNTEA, Gherman. Fost primar al Odesei, în timpul celui de-al doilea război mondial. Arestat în 1945 și condamnat. Detenția la Jilava și Aiud.

PÂNTEA, Iacob M. Născut în 1911, în comuna Neagra — Hâncești (Basarabia). Condamnat de sovietici, în 1945, și deportat la Vorkuta.

PÂNTEA, Ioana. Vezi Pântea, Eudochia.

PÂNTEA, Ion P. Născut în 1902, în comuna Mihăileni — Râșcani (Basarabia). Ucis de sovietici, în 1940, în timpul invaziei.

PÂNTEA, Ion P. Născut în 1927, în comuna Bârnovo — Očnița (Basarabia). Condamnat la 10 ani de muncă silnică, pentru "activitate antisovietică".

PÂNTEA, Ion S. Vezi Pântea, Sava M.

PÂNTEA, Lidia. Vezi Pântea, Gheorghe.

PÂNTEA, Maria. Vezi Pântea, Eudochia.

PÂNTEA, Maria. Vezi Pântea, Vasile N. (2).

PÂNTEA, Maria D. Născută în 1903, în comuna Zăicani — Râșcani (Basarabia). Deportată de sovietici, în 1949, împreună cu fiul, Vasile (născut în 1923) și nora, Eugenia (n. 1923).

PÂNTEA, Martina. Vezi Pântea, Vasile P.

PÂNTEA, Nadejda. Vezi Pântea, Andrei E.

PÂNTEA, Nicolae S. Vezi Pântea, Sava M.

PÂNTEA, Nicolae T. Născut în 1908, la Chetrosu — Drochia (Basarabia). Victima a represiunii sovietice din 1941, din timpul retragerii trupelor din Basarabia.

PÂNTEA, Parascovia. Născută în 1881, la Chetrosu — Drochia (Basarabia). Deportată de sovietici, în 1949, în Kurgan.

PÂNTEA, Sava M. Născut în 1911, în comuna Neagra — Hâncești (Basarabia). Condamnat de sovietici, în 1947, la 10 ani de muncă silnică, și deportat la Vorkuta. Soția lui, Elena (n. 1914) și copiii, Nicolae (n. 1933), Ion (n. 1936) și Ecaterina (n. 1941) au fost deportați, în 1949, în regiunea Tiumen, ca "familie de colaboraționist".

PÂNTEA, Valentina V. Vezi Pântea, Vasile N. (2).

PÂNTEA, Vasile. Vezi Pântea, Maria D.

PÂNTEA, Vasile N. (1). Născut în 1902, în comuna Zăicani — Râșcani (Basarabia). Condamnat de sovietici, în 1944, la 15 ani de muncă silnică, pentru "colaboraționism cu românii".

PÂNTEA, Vasile N. (2). Născut în 1910, în comuna Bârnovo — Očnița (Basarabia). Deportat de sovietici, în 1949, în Kurgan, împreună cu soția, Maria (născută în 1922) și fiica, Valentina (n. 1940).

PÂNTEA, Vasile P. Născut în 1902, în comuna Zăicani — Râșcani (Basarabia). Deportat de sovietici, în 1949, în regiunea Cita, pentru apartenență la *Martorii lui Iehova*, împreună cu soția, Martina (născută în 1904) și copiii, Vasile (n. 1934) și Victor (n. 1938).

PÂNTEA, Vasile V. Vezi Pântea, Vasile P.

PÂNTEA, Vasilisa. Vezi Pântea, Alexandra F. (2).

PÂNTEA, Victor V. Vezi Pântea, Vasile P.

PÂNTESCU, Ilie. Țăran din comuna Tarnauca — Herța. Unul dintre cei 45 de țărani din comună, exterminați de sovietici.

PÂNZAR, Constantin. Din comuna Tarnauca — Herța. Ucis de sovietici.

PÂNZARI, Constantin I. Născut în 1877, la Soroca — Basarabia. Proprietar de pământ. Victimă a represiunii sovietice din 1949, cu soția, Vera (n. 1896).

PÂNZARI, Elizaveta M. Vezi Pânzari, Mihai V.

PÂNZARI, Eugenia I. Născută în 1917, în comuna Neculăuca — Orhei (Basarabia). Victimă a represiunii sovietice din 1949, împreună cu sora, Maria (născută în 1930).

PÂNZARI, Filip M. Vezi Pânzari, Mihai V.

PÂNZARI, Gheorghe M. Vezi Pânzari, Mihai V.

PÂNZARI, Gherasim. Născut în 1884, în comuna Jora de Mijloc — Orhei (Basarabia). Ucis de sovietici, în 1940.

PÂNZARI, Leonid M. Vezi Pânzari, Mihai V.

PÂNZARI, Maria. Vezi Pânzari, Eugenia I.

PÂNZARI, Mihai V. Născut în 1899, în comuna Cremenciug — Soroca (Basarabia). Condamnat de sovietici, în 1944, la 10 ani de muncă silnică, pentru “colaboraționism”. Copiii lui, Filip (născut în 1929), Gheorghe (n. 1932), Leonid (n. 1936) și Elizaveta (n. 1939) au fost deportați, în 1949, în Kurgan.

PÂNZARI, Vera. Vezi Pânzari, Constantin I.

PÂNZARIU, Vasile. Născut la 12 ianuarie 1930, în comuna Burdujeni — Suceava. Absolvent al Liceului Comercial din Suceava. Arestat în seara de 26 august 1950, ca membru al organizației *Cetatea lui Ștefan* care, începând din 1949, difuzase în zonele Suceava și Botoșani, manifeste împotriva regimului comunist. Bătut cu bestialitate la Securitatea Suceava, unde a și fost confecționat dosarul organizației. După 1 an de bătai și torturi, cei 13 *Plăieși* din lot (printre care absolvenții de liceu și studenții Viorel Buțincu, Zaharia Cuciureanu, Decebal

Drăgoi, Amfilochie Munteanu, Mihai Munteanu, Gheorghe Pentiuc, Ecaterina Popescu) au fost judecați, la Tribunalul Militar Iași, și au primit pedepse între 2 și 10 ani de muncă silnică. Vasile Pânzariu a primit 10 ani. Deținut, mai întâi, la Iași, Jilava și Pitești. În decembrie 1951, a ajuns în camera 101 de la închisoarea Gherla, în mijlocul studenților *reeducați*. A fost torturat de Nicolae Henteș, Mihai Livinschi, Alexandru Mărtinșu ș.a. Mutat apoi în minele de plumb Baia Sprie, Cavnic și ajuns, într-un lot de deținuți bolnavi, în lagărul de la Poarta Albă (1955) și la Vacărești (1956), unde l-a întâlnit pe poetul Radu Gyr, căruia i-a visat, în celulă, moartea (24 iunie 1957). Înaintea izbucnirii Revoluției din Ungaria a fost dus, din nou, la Gherla, de unde a și fost eliberat, la 24 august 1960. Înregistrat cu un talent poetic deosebit, a lăsat multe poezii, care au circulat printre deținuții din închisorile comuniste. Nepermițându-i-se să-și continue studiile, a profesat ca tâmplar la Suceava, continuând să scrie și să participe la ședințele Cenaclului *N. Labiș*, fapt ce i-a atras o a doua arestare, la 22 septembrie 1970, după ce la 4 iunie, în cadrul unei percheziții, Securitatea îi luase tot materialul literar găsit în casă. După 2 luni de anchetă, a fost condamnat, la 17 noiembrie 1970, la încă 6 ani de închisoare. Poeziile confiscate la percheziție fuseseră trimise, spre analiză, la Academia Română, și 6 dintre ele fuseseră găsite ca purtând germeii unor “atitudini antisociale”. Detenția la Aiud, la Zarcă. Procesul i-a fost re-judecat și, la 8 septembrie 1972, a fost achitat și eliberat (condamnarea i-a fost casată, ca “eroare judiciară”). Volume publicate: *Dincolo de azi* (1994), *Coșmar în noaptea veacului* (1996), *Amprente pe Golgota Lumii* (1998). Redăm, în continuare, textul poeziei *Mesaj de pe Golgota*, compusă în 1958, la închisoarea Gherla: “*Prietene, de scapi, du veste, nu mă plânge! / Spune părintilor, de voi muri, / Că pe suis mi-s dărele de sânge / Din trupul meu hulit și pironit. / De nu măntorc, să știe că exist / Și că îi iert; și dâșii*

să mă ierte. / Nu pot spăla durerea lumii certe / Decât cu rana-rănilor lui Crist, / Ca semn că El prin mine-a biruit / Ștergând păcatele, crucificat și trist.*

PÂNZARU. Elev din comuna Corni. Arestat la 21 mai 1947, în lotul de la Pomârla.

PÂNZARU, Agafia. Vezi Pânzaru, Ion M. (1).

PÂNZARU, Alexandra. Vezi Pânzaru, Domnica V.

PÂNZARU, Alexandra L. Vezi Pânzaru, Loghin A.

PÂNZARU, Ana. Vezi Pânzaru, Ion A.

PÂNZARU, Ana Gh. Din comuna Boian — Noua Suliță (Bucovina). Omorâtă în timpul represiunii sovietice din 1940-41.

PÂNZARU, Anastasia. Vezi Pânzaru, Fiodor V.

PÂNZARU, Anatol Șt. Vezi Pânzaru, Ștefan F.

PÂNZARU, Andrei. Vezi Pânzaru, Domnica V.

PÂNZARU, Axentie A. Din comuna Cuhureștii de Sus — Camenca (Basarabia). Acuzat de sovietici, în 1945, pentru “trădare de patrie” și condamnat la 15 ani de muncă silnică.

PÂNZARU, Axinia I. Născută în 1907, în comuna Cigârleni — Căinari (Basarabia). Deportată de sovietici, în 1949, în Tiumen, cu fiicele, Ecaterina (n. 1933), Elena (n. 1935) și Uliana (n. 1949).

PÂNZARU, Clement. Călugăr. Condamnat.

PÂNZARU, Constantin. Din Dorohoi. Inginer constructor. Arestat la vârsta de 28 de ani și torturat la Securitatea Cluj. Condamnat, în 1949, de Tribunalul Militar Cluj, după un proces înscenat, la 7 ani de închisoare. Detenția la Aiud ș.a.

PÂNZARU, Constantin L. Vezi Pânzaru, Loghin A.

PÂNZARU, Damian. Protosinghel. Condamnat. Detenția la Jilava, Pitești ș.a.

PÂNZARU, Domnica V. Născută în 1909, în comuna Țarigrad — Drochia (Basarabia). Acuzată de “colaboraționism” și deportată de sovietici, în 1949, împreună cu copiii, Mihail (născut în 1930), Ion

(n. 1934), Alexandra (n. 1936), Andrei (n. 1939) și Leonid (n. 1943).

PÂNZARU, Dumitru. Țăran din comuna Tarnauca — Herța. Deportat de sovietici, la 12/13 iunie 1941.

PÂNZARU, Dumitru G. Născut în 1919, în comuna Bleșteni — Edineț (Basarabia). Deportat de sovietici, în 1951, în regiunea Tomsk, pentru apartenența la *Martorii lui Iehova*.

PÂNZARU, Dumitru R. Născut în 1920, în comuna Cigârleni — Căinari (Basarabia). Condamnat de sovietici, în 1949, la 10 ani de muncă silnică, și deportat în Siberia. Reabilitat în 1996.

PÂNZARU, Ecaterina. Vezi Pânzaru, Axinia I.

PÂNZARU, Elena. Vezi Pânzaru, Axinia I.

PÂNZARU, Elena P. Născută în 1898, la Târnovo — Dondușeni (Basarabia). Deportată de sovietici, în 1949, în regiunea Tiumen.

PÂNZARU, Elizaveta. Vezi Pânzaru, Ștefan F.

PÂNZARU, Elizaveta V. Vezi Pânzaru, Vasile P. (2).

PÂNZARU, Eugenia F. Născută în 1914, la Brânzeni — Edineț (Basarabia). Deportată de sovietici, în 1949, în Kurgan, din motive politice, împreună cu fiica, Maria.

PÂNZARU, Filimon. Născut în 1927, la Burlănești — Edineț (Basarabia). Deportat de sovietici, în 1951, în Tiumen, pentru apartenența la *Martorii lui Iehova*, împreună cu soția, Valentina (născută în 1928) și copiii, Serghei și Galina.

PÂNZARU, Fiodor G. Din comuna Caracuseii Vechi — Basarabia. Victimă a represiunii sovietice din 1962, ca membru al *Martorilor lui Iehova*.

PÂNZARU, Fiodor V. Născut în 1910, în comuna Sărata Galbenă — Hânțești (Basarabia). Condamnat de sovietici, în 1946, la 6 ani de muncă silnică. Soția lui, Anastasia, a fost deportată.

PÂNZARU, Galina F. Vezi Pânzaru, Filimon.

PÂNZARU, Gheorghe N. Născut în 1909, în comuna Plop — Dondușeni (Basarabia). Pedagog. Condamnat de sovie-

tici, în 1946, la 10 ani de muncă silnică, pentru “trădare”.

PÂNZARU, Grigore. Din comuna Domulgeni — Basarabia. Arestat de sovietici, în 1940, și ținut 3 nopti într-un beci plin cu apă. A murit la Florești — Basarabia.

PÂNZARU, Grigore M. Vezi Pânzaru, Mihai D.

PÂNZARU, Ileana. Născută la 14 mai 1951, la Cărpiniș — Timiș. Deportată, la 18 iunie 1951, la vârsta de o lună, împreună cu părinții. Domiciliu obligatoriu, 4 ani și 6 luni.

PÂNZARU, Ioan. Din comuna Tarnaucă — Herța. Deportat de sovietici, în 1945, la muncă forțată, în regiunea Lacului Onega.

PÂNZARU, Ion. Plutonier-major, șeful postului de Miliție din Berechiu-Apateu — Arad. Nu a intervenit împotriva țăranilor și nu a operat arestări, în timpul revoltei anticomuniste a acestora, care nu cereau altceva decât respectarea dreptului de a avea ce să le pună pe masă copiilor lor. Securitatea și-a trimis oamenii, care au împușcat țărani și au înăbușit revolta, în zilele de 31 iulie și 1 august 1949. La cca. 10 zile după înăbușirea în sânge a revoltei, Ion Pânzaru a fost arestat și învinuit că le acordase sprijin moral și că susținuse actele de revoltă ale țăranilor. La anchetă, el a susținut că, dimpotrivă, cei veniți din afara satului îi stricaseră ordinea și el nu putea fi acuzat pentru că eliberase câțiva țărani. Condamnat, pentru că “se vânduse elementelor chiaburești, punându-se în slujba lor”. Ion Pânzaru și-a binemeritat recunoștința țăranilor, pentru felul în care s-a purtat cu ei și pentru modul în care și-a apărat comuna.

PÂNZARU, Ion. Vezi Pânzaru, Domnica V.

PÂNZARU, Ion A. Născut în 1885, în comuna Balatina — Glodeni (Basarabia). Acuzat de “colaboraționism” și deportat de sovietici, în 1949, în Kurgan, împreună cu soția, Ana (născută în 1885) și nepotul, Ivan (n. 1932).

PÂNZARU, Ion L. Vezi Pânzaru, Loghin A.

PÂNZARU, Ion M. (1). Născut în 1914, în comuna Prajila — Florești (Basa-

rabia). Deportat de sovietici, în 1949, împreună cu soția, Agafia (născută în 1894).

PÂNZARU, Ion M. (2). Vezi Pânzaru, Mihai D.

PÂNZARU, Ivan. Vezi Pânzaru, Ion A.

PÂNZARU, Leonid. Vezi Pânzaru, Domnica V.

PÂNZARU, Leonid V. Vezi Pânzaru, Vasile P. (1).

PÂNZARU, Liuba. Vezi Pânzaru, Vasile P. (2).

PÂNZARU, Loghin A. Născut în 1909, în comuna Suri — Drochia (Basarabia). Acuzat de “spionaj” în favoarea românilor și condamnat de sovietici, în 1945, la 10 ani de muncă silnică. Soția lui, Varvara (născută în 1910, la Suri — Drochia) și copiii, Ion (n. 1933), Alexandra (n. 1935), Nadejda (n. 1937) și Constantin (n. 1939) au fost deportați, în 1949.

PÂNZARU, Lucia. Din comuna Tarnaucă — Herța. Deportată de sovietici, la 12/13 iunie 1941.

PÂNZARU, Maria. Vezi Pânzaru, Eugenia F.

PÂNZARU, Maria V. Vezi Pânzaru, Vasile P. (2).

PÂNZARU, Mihai D. Născut în 1912, în comuna Suri — Drochia (Basarabia). Victimă a represiunii sovietice din 1949, cu soția, Olga (n. 1910) și copiii, Ion (n. 1933), Zinovia (n. 1935) și Grigore (n. 1937).

PÂNZARU, Mihail. Vezi Pânzaru, Domnica V.

PÂNZARU, Nadejda L. Vezi Pânzaru, Loghin A.

PÂNZARU, Nina V. Vezi Pânzaru, Vasile P. (1).

PÂNZARU, Olga. Vezi Pânzaru, Mihai D.

PÂNZARU, Parascovia F. Născută în 1898, în comuna Cuhureștii de Sus — Camena (Basarabia). Acuzată de “colaboraționism” și deportată de sovietici, în 1949.

PÂNZARU, Pavel. Medic mort în 1961, în lagărul de exterminare de la Salcia.

PÂNZARU, Raisa V. Vezi Pânzaru, Vasile P. (1).

PÂNZARU, Serghei F. Vezi Pânzaru, Filimon.

PÂNZARU, Silvestru. Din comuna Tarnauca — Herța. Deportat de sovietici, în 1945, la muncă forțată, în regiunea Lacului Onega.

PÂNZARU, Ștefan F. Născut în 1911, în orașul Drochia — Basarabia. Deportat de sovietici, în 1949, împreună cu soția, Elizaveta (născută în 1913) și fiul, Anatol (n. 1932).

PÂNZARU, Uliana. Vezi Pânzaru, Axinia I.

PÂNZARU, Valentina. Vezi Pânzaru, Filimon.

PÂNZARU, Varvara N. Vezi Pânzaru, Loghin A.

PÂNZARU, Vasile G. Născut în 1913, în comuna Brânzeni — Edineț (Basarabia). Condamnat de sovietici, în 1948, la 8 ani de muncă silnică, pentru apartenență la *Martorii lui Iehova*.

PÂNZARU, Vasile I. Născut la 23 octombrie 1922, în comuna Verona — Boțoșani. Domiciliat în comuna Ovidiu — Constanța. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 3 ani și 8 luni.

PÂNZARU, Vasile P. (1). Născut în 1896, la Caracușenii Vechi — Basarabia. Deportat de sovietici, în 1949, în Kurgan, împreună cu soția, Zinovia (născută în 1896) și copiii, Raisa (n. 1931), Nina (n. 1934) și Leonid (n. 1941).

PÂNZARU, Vasile P. (2). Născut în 1913, la Șudarca — Dondușeni (Basarabia). Deportat de sovietici, în 1949, împreună cu soția, Liuba (n. 1913) și copiii, Elizaveta (n. 1939) și Maria (n. 1944).

PÂNZARU, Zinovia. Vezi Pânzaru, Vasile P. (1).

PÂNZARU, Zinovia M. Vezi Pânzaru, Mihai D.

PÂNZĂREANU, Gheorghe N. Născut la 2 aprilie 1909, în comuna Nicoreni — Soroca (Basarabia). Învățător arestat la 21 martie 1959, împreună cu mai mulți elevi și profesori care inițiaseră organizația *Uniunea Tineretului Revoluționar*, de la Școala nr. 144.

PÂRÂIANU. Profesor la Institutul de Construcții Navale din Galați. Condamnat.

PÂRÂIANU, Constantin. Preot ortodox din Craiova. Arestat în 1959. A murit în 1961, în lagărul de la Periprava.

PÂRÂIANU, Eugenia. Deportată la 15 ianuarie 1945, în URSS, într-un lagăr de muncă forțată.

PÂRÂIANU, Grigore. Născut la 5 noiembrie 1907. Din Arad. Maior la Regimentul 11 Călărași. Omorât la 22 martie 1960, în ancheta Securității.

PÂRÂIANU, Nicolae. Născut la 6 ianuarie 1908, la Târgu-Jiu. Comandor de Marină, inginer naval. Profesor la Institutul Politehnic din București și la Institutul de Construcții Navale din Galați. Arestat în 1957 și condamnat la 16 ani de muncă silnică, prin sentința 200/1959 a Tribunalului Militar București, pentru “crimă de uneltire contra ordinii sociale”, într-unul dintre loturile înscenate în jurul lui Puiu Atanasiu. Om înalt, serios și cu o figură distinsă; nu vorbea cu nimeni, ducând în tăcere povara detenției. Eliberat, prin decizia 176/9.04.1964, de la Aiud (unde a fost ținut, o vreme, la izolare, în Secția II). A murit în 1998.

PÂRÂIANU, Ovidiu. Ofițer de aviație. Torturat în felurite moduri, inclusiv prin electrocutare, la Securitatea din Satu-Mare, de către Andrei Kun. A murit în timpul torturilor.

PÂRÂIANU, Răzvan (fiul lui Pârâianu, Nicolae). Născut în 1929, la Genova — Italia. Elev arestat în 1948 (sau în martie 1949), împreună cu alți tineri, studenți și elevi din București, acuzați de apartenență la organizația “subversivă” *Yvonne*, creată de un Burculeț. Condamnat la 3 ani de închisoare, prin sentința 2237/1949 a Tribunalului Militar București, pentru “complot în scop de răzvrătire”. Detenția la Jilava (9 luni), Târgșor și Canal (Peninsula — Valea Neagră), de unde a fost eliberat în 1951. Au urmat pentru el încă 3 ani de domiciliu obligatoriu.

PÂRÂIANU, Teofil. Preot arestat și deținut la Baia Sprie. După eliberare, continua să spună: “*Dar noi nu suntem visători, ci lucrători ai lui Dumnezeu. Țara trebuie simțită și sfințită. Prin oameni mai buni, mai smeriți, mai credincioși, mai hamici să faurim țara visurilor noastre*”.

PÂRÂU, Andrei. Inginer condamnat. Detenția la Jilava, Gherla și Baia Sprie (1953).

PĂRĂU, Gheorghe. Jandarm din Hunedoara. Împușcat de soldați sovietici, la 3 octombrie 1944.

PĂRĂU, Gheorghe Gr. Născut în 1907, în comuna Lăpușna — Hâncești (Basarabia). Acuzat de “colaboraționism” și condamnat de sovietici, în 1945, la 10 ani de muncă silnică.

PĂRĂU, Tudor. Din Tulcea. Absolvent al Politehnicii din Iași. Inginer condamnat. Detenția la Aiud și minele Baia Sprie (1952) și Valea Nistrului.

PĂRCĂLAB, Domnica V. Născută în 1902, în comuna Văsieni — Ialoveni (Basarabia). Deportată de sovietici, la 6 iulie 1949, din motive politice, în regiunea Tiumen.

PĂRCĂLAB, Nicolae V. Născut în 1901, în comuna Văsieni — Ialoveni (Basarabia). Acuzat de “colaboraționism” și condamnat de sovietici, în 1946, la 10 ani de muncă silnică.

PĂRCĂLABU, Emil. Maior. Comandantul Batalionului 1 de la Radna. Arestat administrativ. A murit în 1954, în lagărul de la Nazarcea — Capul Midia, în condiții de exterminare.

PĂRCĂLABU, Ion. Născut în 1914. Preot ortodox, paroh în comuna Vlăsconi — Dâmbovița. Arestat în 1959 și condamnat la 2 ani de închisoare, pentru “uneltire”. Detenția la Pitești.

PĂRCĂLĂBESCU, Ion I. Născut la 23 aprilie 1927, în comuna Dăneț — Dolj. Mort la 9 mai 1950, în lagărul de muncă forțată Poarta Albă.

PĂRCEA, Vasile. Născut la 1 martie 1940, la Bocșa — Caraș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu familia, 4 ani, din 1951.

PĂRCOV, Susana. Născută la 24 aprilie 1941, în comuna Beșenova Veche — Timiș (nr. 244). Domiciliu obligatoriu în Bărağan, împreună cu familia, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PĂRGARIU, Nicolae. Omorât în 1947, la București, de către Pintilie (Pantiușa) Bodnarenco, în aceleași condiții cu Ștefan Foriș.

PĂRGARU, V. I. Din satul Horbova — Herța. Victimă a represiunii sovietice. Numele lui se află pe troița comemorativă din curtea bisericii din Horbova.

PĂRGHIE, Dumitru P. Născut în 1929. Muncitor forestier din comuna Vicovu de Jos — Suceava. Țaran sărac, tatăl unui copil. Arestat la 19 decembrie 1956, torturat și condamnat la 3 ani de închisoare, pentru că îl sprijinise pe partizanul anticomunist Vasile Motrescu, luptător, pe rând, în grupurile conduse de Vladimir Macoveiciuc, Constantin Cenușă și Vasile Vatamaniuc. După expirarea pedepsei, a mai primit o condamnare administrativă, de 12 luni, și a fost trimis cu domiciliu obligatoriu în Bărağan, la Răchitoasa.

PĂRGHIE, Ilie. Țaran din Vicovu de Jos — Suceava. Condamnat, prin sentința 49/1958, la 15 ani de muncă silnică, pentru că, în decembrie 1955, îl găzduise, 2 zile și 2 nopți, pe partizanul Vasile Motrescu.

PĂRGUȚANU, Constantin. Condamnat în 1950. Detenția la Gherla.

PĂRJOL, Aurel. Absolvent al Academiei Teologice din Blaj. Condamnat la 8 ani de închisoare, pentru refuzul de a renunța la greco-catolicism, pentru ortodoxie. Eliberat în 1964. A acceptat trecerea la ortodoxie și a fost numit preot în comuna Poiana Horii, de lângă Huedin. S-a pensionat în 1987. În decembrie 1989, a revenit la confesiunea greco-catolică și a fost numit profesor de religie la Institutul Teologic din Cluj. A murit la 15 mai 1994.

PĂRJOL, Dumitru. Din județul Gorj. Condamnat, după un proces înscenat de Securitate, prin sentința 329/5.06.1951 a Tribunalului Militar Craiova, pentru “uneltire”.

PĂRJOL, Ilie. Născut la 13 aprilie 1925. Condamnat de Tribunalul Militar Timișoara.

PĂRLĂȚEANU, Mihai. Muncitor la Monetaria Statului. Arestat la 8 noiembrie 1945, pentru că luase parte la manifestația promonarhistă din Piața Palatului Regal, purtând o plancartă a P.N.L.

PĂRLEA, Alexandru. Născut la 17 martie 1911. Preot ortodox. Paroh în Călărași. Condamnat în 1952, la 2 ani de închisoare, pentru “uneltire”. Detenția la Slobozia, Călărași și Canal.

PĂRLEA, Eftimie. Din comuna Corbu de Jos. Arestat, torturat la Securitatea Constanța și condamnat, pentru că refuzase să se înscrie în colectiva agricolă.

PÂRLEA, Feodosia. Vezi Pârlea, Vasile I.

PÂRLEA, Ion-Simion. Din comuna Noua Suliță. Membru P.N.L. Deportat de sovietici, la 13 iunie 1941, împreună cu soția și 2 copii.

PÂRLEA, Marin. Născut în 1919. A murit la închisoare, în 1946.

PÂRLEA, Mihai. Prizonier în URSS. La întoarcerea în România, a fost încarcerat la Ocnele Mari și Capul Midia (1952).

PÂRLEA, Tănase. Născut în 1912. Țăran din comuna Băleni, raionul Făurei. Tatăl unui copil. Arestat la 11 iunie 1960, torturat la Securitate și condamnat, după un proces înscenat, prin sentința 226/1960 a Tribunalului Militar Constanța, la 7 ani de muncă silnică, fiind acuzat că, după 1957, criticase procesul de colectivizare agricolă. Motivul real al condamnării era, de fapt, bănuiala că ar fi fost legionar. Detenția în lagăre din Bălțile Dunării.

PÂRLEA, Tiva V. Vezi Pârlea, Vasile I.

PÂRLEA, Vasile. Condamnat. Detenția la Gherla și mina de plumb Baia Sprie.

PÂRLEA, Vasile I. Născut în 1886, în comuna Medveja — Briceni (Basarabia). Deportat de sovietici, la 6 iulie 1949, în Kurgan, împreună cu soția, Feodosia (născută în 1899) și fiica, Tiva (n. 1936).

PÂRLEȚEANU. Ofițer. Prizonier în URSS. La întoarcerea în România, a fost trimis în lagăre de muncă forțată, la Canal.

PÂRLEȚEANU, Nicolae. Născut la 15 mai 1924, la Topraisar — Constanța. Absolvent al Facultății de Medicină din Cluj. Stabilizat la Sibiu. Condamnat la 5 ani de închisoare. Detenția la Jilava, Peninsula și Baia Sprie.

PÂRLICĂ, Pavel. Țăran din comuna Cudalbi — Galați. Arestat în iulie 1947, ca fost membru P.N.Ț. Bătut zadarnic la Securitate, pentru a recunoaște vini imaginare. Detenția, 7 ani, fără condamnare, la Pitești, Văcărești, Jilava, Târgșor, Făgăraș și Cernavodă, unde a muncit cu jugul la gât. După cei 7 ani, a fost condamnat la 3 ani de închisoare și a fost eliberat, pentru că executase, deja, mai mult decât dublul pedepsei.

PÂRLICI, Gheorghe V. Născut în 1890, în comuna Zberoaia — Nisporeni (Basarabia). Condamnat în 1946, de un Tribunal Militar sovietic. Reabilitat în 1992.

PÂRLII, Feodosia F. Vezi Pârlii, Fiodor D.

PÂRLII, Fiodor D. Născut în 1909, în comuna Slobozia-Cremene — Soroca (Basarabia). Deportat de sovietici, în 1949, în Kurgan, împreună cu soția, Nadejda, și copiii, Ion (născut în 1936), Feodosia (n. 1941) și Visarion (n. 1943).

PÂRLII, Ion F. Vezi Pârlii, Fiodor D.

PÂRLII, Nadejda. Vezi Pârlii, Fiodor D.

PÂRLII, Visarion F. Vezi Pârlii, Fiodor D.

PÂRLIȘESCU, Eugenia. Vezi Pârlișescu, Gheorghe P.

PÂRLIȘESCU, Gheorghe P. Născut în 1892, în comuna Stoicani — Soroca (Basarabia). Deportat de sovietici, la 6 iulie 1949, în ținutul Amur, împreună cu soția, Eugenia (născută în 1894), fiul, Leonid (n. 1926) și nora, Tatiana.

PÂRLIȘESCU, Leonid Gh. Vezi Pârlișescu, Gheorghe P.

PÂRLIȘESCU, Tatiana. Vezi Pârlișescu, Gheorghe P.

PÂRLITAN, Constantin. Născut în 1888, în comuna Dușmani — Glodeni (Basarabia). Deportat de sovietici, în 1949, în Irkutsk, împreună cu soția, Ecaterina, și copiii, Eugenia (născută în 1924), Vasile (n. 1930), Gheorghe (n. 1932) și Olga (n. 1935).

PÂRLITAN, Ecaterina. Vezi Pârlitan, Constantin.

PÂRLITAN, Eugenia C. Vezi Pârlitan, Constantin.

PÂRLITAN, Gheorghe C. Vezi Pârlitan, Constantin.

PÂRLITAN, Olga C. Vezi Pârlitan, Constantin.

PÂRLITAN, Vasile C. Vezi Pârlitan, Constantin.

PÂRLITESCU, Alexandru. Vezi Pârlitescu, Valerian.

PÂRLITESCU, Fiodor A. Născut în 1895, în Basarabia. Deportat de sovietici, în 1941, în regiunea Aktiubinsk. Reabilitat în 1990.

PÂRLITESCU, Ilie I. Din comuna Batâr — Câinari (Basarabia). Membru P.N.L. Victimă a represiunii sovietice din 1941.

PÂRLITESCU, Marcel. Vezi Pârlitescu, Valerian.

PÂRLITESCU, Mircea. Vezi Pârlitescu, Valerian.

PÂRLITESCU, Nicolae. Vezi Pârlitescu, Valerian.

PÂRLITESCU, Valerian. Născut în 1923, în comuna Batâr — Câinari (Basarabia). Deportat de sovietici, în Aktiubinsk, împreună cu frații, Mircea (n. 1925), Alexandru (n. 1927), Nicolae și Marcel.

PÂRLOAGĂ, Stere C. Din București. Condamnat, prin decizia 446/27.09.1951, la 24 de luni de muncă forțată. Detenția la Canal.

PÂRLOG, Alexandru C. Vezi Pârlog, Chiril N.

PÂRLOG, Anastasia. Vezi Pârlog, Fiodor G.

PÂRLOG, Chiril N. Născut în 1911, în comuna Mingir — Hâncești (Basarabia). Deportat de sovietici, în 1949, în regiunea Tiumen, împreună cu soția, Eufrosina (născută în 1911) și copiii, Natalia (n. 1932), Alexandru (n. 1934), Elena (n. 1936), Nicolae (n. 1941) și Ștefan (n. 1946).

PÂRLOG, Elena. Vezi Pârlog, Ion E.

PÂRLOG, Elena C. Vezi Pârlog, Chiril N.

PÂRLOG, Elena F. Vezi Pârlog, Fiodor G.

PÂRLOG, Eufrosina. Vezi Pârlog, Chiril N.

PÂRLOG, Fiodor G. Născut în 1907, în comuna Ciocâlteni — Orhei (Basarabia). Deportat de sovietici, în 1949, în R.A.S.S. Bureat-Mongolă, împreună cu soția, Anastasia (născută în 1913) și copiii, Gheorghe (n. 1932), Mihai (n. 1938), Elena (n. 1941) și Vasile (n. 1943).

PÂRLOG, Gheorghe F. Vezi Pârlog, Fiodor G.

PÂRLOG, Ion E. Născut în 1889, în comuna Busăuca — Rezina (Basarabia). Deportat de sovietici, în ținutul Altai, împreună cu soția, Elena (n. 1903).

PÂRLOG, Mihai F. Vezi Pârlog, Fiodor G.

PÂRLOG, Natalia C. Vezi Pârlog, Chiril N.

PÂRLOG, Nicolae C. Vezi Pârlog, Chiril N.

PÂRLOG, Ștefan C. Vezi Pârlog, Chiril N.

PÂRLOG, Vasile F. Vezi Pârlog, Fiodor G.

PÂRNAC, Viorica. Asistent universitar la Iași. Arestată în 1948, torturată și condamnată, după 15 mai 1948, într-un lot de studenți și eleve, membre ale *Frațiilor de Cruce*. Detenția la Suceava, Mislea, Dumbrăveni și Miercurea-Ciuc. Eliberată la 12 septembrie 1957, dar trimisă, cu domiciliu obligatoriu în Bărağan, la Zagna și Șchei, unde s-a și măritat, cu un Stănescu. Rearestată în 1959 și condamnată la 36 de luni de închisoare. Detenția la Botoșani și Gai — Arad. Stabilită la Zlatna.

PÂRNEA, Gheorghe. Țăran din comuna Baia — Tulcea. Condamnat în 1950. Detenția la Gherla și minele de plumb Baia Sprie și Cavnic.

PÂRNUȘ, Vasile I. Născut la 24 octombrie 1906, în comuna Podgoria — Buzău. Arestat la 26 aprilie 1950. A murit, la 10 decembrie 1952, în lagărul de exterminare de la Cernavodă, din cauza condițiilor de muncă forțată.

PÂRPĂRIȚĂ, Gheorghe V. (fiul lui

Pârpăriță, Vasile Gh.). Născut la 16 februarie 1913. Absolvent al Academiei Comerciale din București (1936). A luptat în cel de-al doilea război mondial, pe Frontul de Est, pentru dezrobirea Basarabiei, ajungând până la Don. Decorat cu Ordinul *Coroana României* și cu *Virtutea Militară*. Adversitatea lui față de comunism nu a trecut neobservată și a fost arestat, în iulie 1958, torturat la Securitate și condamnat la 20 de ani de muncă silnică. Detenția la Jilava, Aiud, Gherla și lagărele din Bălțile Dunării. Eliberat, prin grațiere, în 1964. A murit la 23 aprilie 1987.

PĂRPĂRIȚĂ, Vasile Gh. Născut la 23 martie 1887, în comuna Scobinți — Iași. Membru fondator al Partidului Național Țărănesc (1926). Gospodar destoinic, podgorean. Primar la Scobinți, apoi la Cotnari. După

dizolvarea P.N.Ț., a fost arestat, în 1948, și deținut 2 ani, la Botoșani. Eliberat în 1950. Rearestat în 1951, condamnat și trimis în lagărul de exterminare de la Poarta Albă. Eliberat în 1952, cu sănătatea grav zdruncinată. A murit la 6 septembrie 1959, rămânând în memoria oamenilor ca bun gospodar, viticultor și administrator.

PĂRȘAN, Constantin. Născut la 26 iunie 1903, în comuna Poroina Mare — Mehedinți. Arestat de Securitatea Craiova. Condamnat, după un proces înscenat, prin sentința 1221/1952 a Tribunalului Militar Craiova, la 6 luni de închisoare, pentru “sabotaj”.

PĂRȚAN, Vasile. Țăran din comuna Șepreuș — Bihor. Arestat în august 1948, pentru participare la răscoala țărănească din comună, împotriva cotelor agricole împovărate.

PĂRTEMARC, Ioana. Din Tecuci. Condamnată.

PĂRȚAC, Andrei N. Născut în 1930, în comuna Bălănești — Basarabia. Deportat de sovietici, în 1949, în Irkutsk, împreună cu soția, Eufrosina (născută în 1932).

PĂRȚAC, Eufrosina. Vezi Pârțac, Andrei N.

PĂRV, Liviu. Comisar din Șepreuș — Bihor. Arestat și deținut 5 ani, fără să fie condamnat.

PĂRVA, Ludovic. Din Ardeal. Condamnat. Detenția la Aiud, după 1964.

PĂRVAN, Ana V. Vezi Pârvan, Vasile A.

PĂRVAN, Anastasia. Vezi Pârvan, Maria.

PĂRVAN, Elena V. Vezi Pârvan, Vasile A.

PĂRVAN, Elizaveta V. Vezi Pârvan, Vasile A.

PĂRVAN, Eugenia. Vezi Pârvan, Maria.

PĂRVAN, Gheorghe. Căpitan. Condamnat. Detenția la Jilava și Aiud, unde a murit în 1950, la vârsta de 30 de ani, în condiții de exterminare.

PĂRVAN, Grigore. Din comuna Noua Suliță. Deportat de sovietici, la 13 iunie 1941, împreună cu soția și 4 copii.

PĂRVAN, Ion. Din Berezlogi — Orei (Basarabia). Condamnat de sovietici, în 1945, la 20 de ani de muncă silnică.

PĂRVAN, Liuba V. Vezi Pârvan, Vasile A.

PĂRVAN, Maria. Născută în 1914, în comuna Zahoreni — Rezina (Basarabia). Deportată în 1949, împreună cu copiii, Eugenia, Nicolae, Anastasia și Parascovia.

PĂRVAN, Nicolae. Vezi Pârvan, Maria.

PĂRVAN, Parascovia. Vezi Pârvan, Maria.

PĂRVAN, Parascovia. Vezi Pârvan, Vasile A.

PĂRVAN, Petronela. Născută la 23 august 1938, în comuna Beșenova Veche — Timiș (nr. 821). Domiciliu obligatoriu în Bărağan, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PĂRVAN, Stelian. Medic din București. Condamnat în 1950, la mai mult de 10 ani de închisoare. Detenția la Jilava și Aiud.

PĂRVAN, Vasile A. Născut în 1889, în comuna Gotești — Cantemir (Basarabia). Membru P.N.L. Condamnat de sovietici, în 1941, la 8 ani de muncă silnică. Soția, Parascovia (născută în 1901) și fiicele, Ana (n. 1925), Elena (n. 1929), Liuba (n. 1930) și Elizaveta (n. 1935) au fost deportate, tot în 1941, la Akmolinsk. Reabilitați în 1991.

PĂRVAN, Vasile I. Născut în 1886, în Leova — Basarabia. Condamnat de sovietici, în 1940, la 8 ani de muncă silnică.

PĂRVAN-NICULESCU, Constantin R. Născut în 1922, în comuna Seaca de Olt. Absolvent al Facultății de Medicină. Arestat.

PĂRVĂNESCU, Amelica. Din județul Dolj. Domiciliu obligatoriu, în Bărağan.

PĂRVĂNESCU, Constantin. Preot ortodox din Craiova. Arestat de Securita-

tea Craiova, care i-a și înscenat procesul. Condamnat. Detenția la Jilava și Gherla.

PĂRVĂNESCU, Gheorghe. Locotent. Arestat în 1949 și condamnat pentru “ofensă adusă armatei populare” venite cu cadre pregătite în URSS.

PĂRVĂNESCU, Virgil. Preot ortodox din comuna Radovan — Dolj. Ajutor de comandant legionar. Condamnat la moarte, în contumacie. Cu sprijinul preotului Dumitru Bălașa, a reușit să fugă din țară, prin Ungaria și Franța, stabilindu-se în SUA.

PĂRVEA, Iancu. Țăran din comuna Baia — Constanța. Torturat la Securitatea Constanța și condamnat, de Tribunalul Militar Constanța, la 25 de ani de muncă silnică.

PĂRVEȘCU, Aurel. Șofer de 31 de ani, din Bucureștii Noi. Rănit în seara de 24 februarie 1945, în timp ce participa la o demonstrație pentru sprijinirea prim-ministrului Rădescu, în fața Ministerului de Interne. Asupra lui s-a tras din mașina cu numărul 17.097.

PĂRVU, Alexandra S. Vezi Pârveu, Simion T.

PĂRVU, Alexei F. Vezi Pârveu, Fiodor P.

PĂRVU, Ana. Țărană din județul Dolj. Domiciliu obligatoriu, în Bărăgan.

PĂRVU, Aurel. Născut la 15 ianuarie 1928. Țăran din Apatcu. Arestat în august 1948, torturat la Securitate și condamnat, de Tribunalul Militar Timișoara, după un proces înscenat, la 20 de ani de închisoare, pentru participare la răscoala țărănească anticomunistă, din comună. Eliberat în 1958. A murit la Apatcu, în 1985.

PĂRVU, Aurica. Născută la 12 august 1947, la Lenaheim — Timiș. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, împreună cu familia, 4 ani.

PĂRVU, Claudia S. Vezi Pârveu, Simion T.

PĂRVU, Constantin Gh. Născut la 13 noiembrie 1927, în comuna Berceni — Ilfov. Arestat în 1959 și condamnat la 24 de luni de închisoare, fiind învinuit că atrăsese țărani în secta *Creștinilor după*

Evangelie, sustrăgându-i de la muncile din cadrul colectivei agricole.

PĂRVU, Cornel. Din Banat. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani, din 1951.

PĂRVU, Costache. Țăran din comuna Târgșor — Constanța. Fost primar al comunei. Arestat și condamnat, după un proces înscenat.

PĂRVU, David. Din Reșița. Arestat în 1951 și condamnat, de Tribunalul Militar Timișoara, la 3 ani de închisoare. Detenția la Jilava, Poarta Albă, Coasta Gales și Peninsula.

PĂRVU, Dumitru Gh. Din Muscel. Prizonier în URSS. La întoarcerea în România, a fost închis la Gherla.

PĂRVU, Elena St. Născută la 11 aprilie 1927, în comuna Mărcești — Târgoviște. Țărană. A mers, împreună cu alți oameni din comună, la primărie, și a solicitat cu insistență înapoierea cererilor de înscriere în colectiva agricolă, smulse cu forța de la țărani. Condamnată în 1960, la 24 de luni de muncă forțată.

PĂRVU, Elizaveta S. Vezi Pârveu, Simion T.

PĂRVU, Eugen. Născut în 1930, la București. Elev la Liceul Industrial *Gheorghe Șincai*. Arestat în 1949 și condamnat la 6 ani de închisoare, în procesul înscenat organizat de anticomuniste *Coloana a șasea*. Detenția la Rahova, Jilava, Peninsula (de unde a plecat la 18 iulie 1953) și Gherla, de unde a fost eliberat.

PĂRVU, Feodora. Vezi Pârveu, Iacob P.

PĂRVU, Fiodor P. Născut în 1913, în comuna Taraclia — Căinari (Basarabia). Deportat de sovietici, în 1949, în Kurgan, împreună cu soția, Irina (născută în 1913) și copiii, Nicolae (n. 1938), Ion (n. 1940), Alexei (n. 1945) și Maria (n. 1948).

PĂRVU, Gheorghe. Născut în 1923, în comuna Vâlcele — Râmnicu-Sărat. Arestat. Detenția la Râmnicu-Sărat, în loturile de membri P.N.Ț. (de la 8 august 1949). Eliberat la 19 februarie 1951.

PĂRVU, Gheorghe. Tânăr din Sibiu. Arestat în 1949 și condamnat. Detenția la Târgșor, unde s-a împotrivit acțiunii de *reeducare*.

PĂRVU, Iacob P. Născut în 1905, în comuna Taraclia — Căinari (Basarabia).

Țăran înstărit. Victimă a presiunii sovietice din 1949, împreună cu soția, Feodora (născută în 1905) și copiii, Maria (n. 1930) și Nicolae (n. 1932).

PÂRVU, Ianoș. Condamnat la 25 de ani de închisoare, pentru că se manifestase, în public, ca monarhist, și cântase imnul *Trăiască Regele*.

PÂRVU, Ilie I. Născut la 25 februarie 1895, în comuna Priboieni — Argeș. Muncitor condamnat în 1951. A murit la 29 septembrie 1953, în lagărul de muncă forțată de la Poarta Albă, în condiții de exterminare.

PÂRVU, Ioan. Țăran din comuna Șepreș — Arad. Membru P.N.L. Împușcat mortal de Securitate, la 2 august 1949, la vârsta de 46 de ani, în timpul revoltei anticomuniste din comună, fiind considerat “agitator” anticomunist.

PÂRVU, Ioana. Vezi Pârvu, Maria I. (1).

PÂRVU, Ioana. Vezi Pârvu, Simion T.

PÂRVU, Ion. Născut la 28 august 1912, în satul Livezile-Banloc — Timiș. Domiciliu obligatoriu în Bărgan, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

PÂRVU, Ion. Născut în 1921. Țăran din comuna Giubega — Dolj. Condamnat pentru “împotrivire la colectivizare”. La 14 octombrie 1977 a fost chemat la primărie și avertizat de Securitate, pentru că făcea comentarii critice în legătură cu modul de salarizare din cadrul colectivei agricole, desconsiderându-i pe activiștii comuniști și amenințându-i cu cuțitul. A primit o amendă în valoare de 2000 de lei, pentru că fusese găsit un cuțit asupra lui.

PÂRVU, Ion. Inginer la Ministerul Industriei Grele. Arestat în septembrie 1961, învinuit pentru trimiterea unei anonime prin care Gheorghe Rădoi și familia lui Gheorghe Gheorghiu-Dej erau acuzați de “fapte anormale” (adică abuzuri). Deși adevăratul autor fusese descoperit, inginerul Pârvu și alți 10 acuzați au fost bătuți de Brânzaru și ținuți închiși, până la 11 mai 1962.

PÂRVU, Ion (al Dicului). Țăran arestat, torturat și condamnat, pentru participare la răscoala țărănească anticomunistă, din județul Arad, din august 1949.

PÂRVU, Ion F. Vezi Pârvu, Fiodor P.

PÂRVU, Ion I. Născut în 1925, la Hârtopul Mare — Criuleni (Basarabia). Acuzat de “activitate contrarevoluționară” și condamnat de sovietici, în 1945, la 10 ani de muncă silnică.

PÂRVU, Ion S. Vezi Pârvu, Simion T.

PÂRVU, Iosif. Elev din județul Roman. Arestat în mai 1948, împreună cu mai mulți tineri din județ. Torturat la Securitate și condamnat, prin sentința 307/1949 a Tribunalului Militar Iași.

PÂRVU, Irina. Vezi Pârvu, Fiodor P.

PÂRVU, Justin. Născut la 10 februarie

1919, în satul Petru-Vodă, de pe pârâul Fărcașa, care alimentează Lacul Biczaz. La 17 ani a intrat în viața monahală, la Schitul Durău. A luptat în cel de-al Doilea Răz-

boi Mondial, în cadrul Diviziei 4 Vânători de Munte, ajungând până la Don. În 1946, ca diacon, a plecat cu icoana Sfântului Pantelimon peste câmpurile pârjolite de secetă și a ridicat, din mijlocul mulțimii, rugăciuni către Cer, pentru slobozirea ploii. Arestat în 1948, de la Seminarul din Roman, în lotul Mănăstirii Durău, torturat în ancheta Securității, torturat la Securitate, într-un lot de 68 de persoane, implicat în procesul înscenat organizației anticomuniste *Gărzile Decembral*, învinuit de “activitate legionară” și condamnat la 12 ani de închisoare, la Suceava. Detenția la Suceava, Aiud, Baia Sprie și Gherla. Eliberat în 1964. Membru al obștilor monahale de la Secu și Bistrița. Model de înălțime spirituală, a înțeles experiența carcerală ca pe un prilej de smerenie, în vederea obținerii unui spor intelectual și spiritual. În 1992, a început ridicarea Mănăstirii Petru Vodă — Neamț, dedicate martirilor din închisorile comuniste și a devenit stareț al acesteia. Protosinghel. Este unul dintre marii duhovnici ai României: “*tot timpul îngropat în mulțime, ascultă, dezleagă, sfințește și binecuvântează pe toți și tot timpul*” (pentru detalii despre experiența carcerală a Părintelui Justin Pârvu, vezi Sorin Du-

mitrescu, *Convorbiri*, Editura Anastasia, București, 2001, pp. 497-498).

PÂRVU, Laurențiu A. Din comuna Călugăreni — Prahova. Arestat de Securitatea Ploiești. Deținut 2 ani și 24 de zile.

PÂRVU, Leonte. Născut la Orăștie. Avocat, fruntaș P.N.Ț. Condamnat într-unul dintre loturile din 1949. Detenția la Jilava, Aiud ș.a.

PÂRVU, Maria. Țărancă. Arestată.

PÂRVU, Maria. Născută la 10 decembrie 1946, la Brestea — Timiș, lângă Deta. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, împreună cu familia, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

PÂRVU, Maria F. Născută în 1889, la Taraclia — Căinari (Basarabia). Țărancă înstărită. Victimă a represiunii sovietice din 1949.

PÂRVU, Maria F. Vezi Pârnu, Fiodor P.

PÂRVU, Maria I. (1). Născută în 1902, în comuna Hârtoțul Mare — Criuleni (Basarabia). Deportată de sovietici, în 1949, din motive politice, în regiunea Tiumen, cu fiica, Ioana (n. 1929).

PÂRVU, Maria I. (2). Vezi Pârnu, Iacob P.

PÂRVU, Maria S. Vezi Pârnu, Simion T.

PÂRVU, Marin D. Născut la 24 iulie 1913, în comuna Cerăt-Segarcea — Dolj. Țăran arestat, la 17 februarie 1959, acuzat că redactase, în 1958, o fițiucă în care îl amenința pe președintele colectivei agricole din comună, somându-l să nu îi mai forțeze pe oameni să se înscrie și îi îndemna pe săteni să nu intre în colectiv. Adevăratul motiv al arestării era, însă, apartenența din trecut a lui Marin Pârnu la Mișcarea Legionară. Condamnat de Tribunalul Militar Craiova, după un proces înscenat, la 8 ani de muncă forțată. Detenția în lagăre din Bălțile Dunării.

PÂRVU, Mihai. Născut în 1930, la Sepreș — Arad. Elev la liceul din Arad. Arestat în 1948, torturat la Securitatea din Arad și condamnat de Tribunalul Militar Timișoara, într-un grup de elevi, după un proces înscenat de Securitate, la 3 ani de închisoare, pentru “uneltire”. Detenția la Arad, Timișoara, Jilava și Târgșor.

PÂRVU, Mircea. Învățător din județul Sălaj. Condamnat în 1950, la muncă forțată. Detenția la Canal.

PÂRVU, Nichita S. A murit la închisoarea Văcărești.

PÂRVU, Nicolae. Din București (Calea Victoriei, nr. 2). Arestat în aprilie 1948 și condamnat, prin sentința 1252/10.08.1948 a Tribunalului Militar București, semnată de președintele completului de judecată, generalul Alexandru Petrescu, la 15 ani de muncă silnică, pentru apartenență la organizația de luptă anti-comunistă, condusă de Gheorghe Popescu-Vâlcea, care viza răsturnarea regimului.

PÂRVU, Nicolae. Funcționar din București. Arestat în 1949 și condamnat. Detenția la Aiud, unde a murit în 1952, la vârsta de 44 de ani.

PÂRVU, Nicolae. Învățător din comuna Smârdioasa — Teleorman. Își pierduse o mână în al Doilea Război Mondial, pe Frontul de Est. Acuzat că se opusese colectivizării și condamnat pentru “legionarism”. Nu și-a recunoscut pretinsa vină și a susținut că fusese chiar unul dintre promotorii înființării căminului cultural, cooperativei și corului sătesc și ai reparării bisericii. Cu toate presiunile, nu a declarat niciodată lucruri false. În anii '50 se afla la închisoarea Aiud.

PÂRVU, Nicolae (zis Pecicu). Domiciliat în comuna Vârciorova. Arestat la 18 martie 1949, pentru apartenență la organizația de rezistență anticomunistă, coordonată de avocatul Ion Târziu și de Aurel Vernichescu, chiar în ziua în care fusese plănuț atacul asupra unor obiective strategice din Timișoara și Lugoj și blocarea liniei ferate, în defileul Armeniș — Iablanița. Torturat, alături de alți membri ai organizației, și condamnat.

PÂRVU, Nicolae F. Vezi Pârnu, Fiodor P.

PÂRVU, Nicolae I. Născut la 21 iunie 1908, în comuna Ghercești — Dolj. Domiciliat în București. Manipulant. Condamnat la muncă silnică pe viață, pentru participare la rebeliunea legionară din 1941. Detenția la Jilava și Aiud, unde a murit, la 20 septembrie 1952, în condiții de exterminare.

PÂRVU, Nicolae I. Vezi Pârvu, Iacob P.

PÂRVU, Noe. Născut la 28 august 1912, în județul Timiș. Arestat de Securitatea Timișoara.

PÂRVU, Simion T. Născut în 1897, în comuna Țiganca — Cantemir (Basarabia). Membru P.N.Ț. Victimă a represiunii sovietice din 1941. Soția, Ioana, și copiii, Ion (născut în 1924), Alexandra (n. 1925), Teodor (n. 1927), Claudia (n. 1929), Elizaveta (n. 1930), Maria (n. 1933) și Varvara (n. 1938) au fost deportați, tot în 1941, în Kazakhstanul de Sud.

PÂRVU, Stelian. Din județul Dolj. Condamnat.

PÂRVU, Ștefan T. Născut în 1914, la Petrești, lângă Turda. Luptător în cel de-al doilea război mondial și prizonier în URSS. La revenirea în țară, a fost arestat și încarcerat, la 1 decembrie 1956.

PÂRVU, Teodor. Născut în 1913. Avocat din comuna Șepreuş — Arad, membru P.N.Ț. Considerat unul dintre “instigatorii” revoltei țărănești împotriva cotelor agricole, în timpul căreia, la 21 iulie 1949, a fost bătut secretarul plășii Ineu. Patrulele de miliție neintervenind, clopotele bisericii au avut timp să îi avertizeze pe țărani că erau în pericol. Aceștia s-au adunat în fața primăriei și, într-adevăr, primejdia a venit: împotriva revoltei a intervenit Regimentul 1 Grăniceri, comandat de colonelul Clein și de ofițerii politici Iustin Haiduc și Gheorghe Hărău. Revolta a fost înăbușită în sânge, la 3 august 1949, printre victime aflându-se și avocatul Teodor Pârvu. Într-un prim val de arestări din comună, au fost incluși 57 de țărani.

PÂRVU, Teodor S. Vezi Pârvu, Simion T.

PÂRVU, Traian. Inginer arestat în 1948. Condamnat.

PÂRVU, Varvara S. Vezi Pârvu, Simion T.

PÂRVU, Vasile. Condamnat după 1980, la 7 ani de închisoare, pentru atitudine anticeaușistă. Detenția la M.A.I., Calea Rahovei, Aiud.

PÂRVU, Vasile I. Din comuna Bordeni — Prahova. Arestat și torturat de Securitate. Deținut 4 ani, 7 luni și 29 de zile.

PÂRVU, Vera A. Născută la 15 octombrie 1934, în Basarabia. Domiciliată la Navodari. Domiciliu obligatoriu, 4 ani.

PÂRVU, Viorel-Constantin. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, din 1951.

PÂRVU, Viorica. Născută în 1929. Elevă din Șepreuş — Arad. Arestată în 1948 și condamnată la 1 an de închisoare. Detenția la Oradea. A murit în 1949, imediat după eliberare, din cauza regimului de detenție.

PÂRVULESCU. Din Târgu-Mureș. Arestat în noiembrie 1956 și implicat în procesul înscenat organizației anticomuniste *Comitetul Național de Eliberare*, înființate de învățătorul Ion Faliboga, și care își propusese lupta prin orice mijloace, pentru răsturnarea regimului comunist (în acest sens, fusese afișată, la 31 octombrie 1956, o proclamație către popor, prin care membrii organizației anunțau restabilirea dreptății și libertății furate la 6 martie 1945). Torturat la Securitatea din Târgu-Mureș. Judecat la Sibiu, între 17 mai și 2 iunie 1957, de un complet de judecată condus de colonelul Paul Finichi. Condamnat la 15 ani de muncă silnică. Detenția la Gherla. Eliberat, prin grațiere, în 1964.

PÂRVULESCU. Inginer civil de la mina de plumb Baia Sprie. Denunțat de unii informatori, pentru că îi ajuta pe deținuții politici. Arestat și condamnat.

PÂRVULESCU, Alexandru. Condamnat. Detenția la Jilava și Peninsula.

PÂRVULESCU, Angela C. Născută la 2 februarie 1924. Din județul Constanța. Condamnată și deținută 4 ani și 3 luni.

PÂRVULESCU, Aurel. Șofer de 31 de ani, domiciliat în București (str. Cireșoia — Bucureștii Noi). Rănit la 24 februarie 1945, în fața Ministerului de Interne, în timpul manifestației în favoarea generalului Nicolae Radescu. Mașina din care au tras comuniștii a dispărut în noapte, lăsând în urmă 4 morți și cca. 30 de răniți.

PÂRVULESCU, Aurel. Născut în 1902, în comuna Colonesti — Olt, pe păraul Vodița. Arestat și condamnat, în 1952, la 1 an de închisoare, pentru “uneltire”.

PÂRVULESCU, Aurel. Cântăreț din Cluj. Condamnat în 1960, de Tribunalul Militar Cluj, pentru “uneltire”.

PÂRVULESCU, Diamandi. Din București. Condamnat la 6 luni de muncă forțată, prin decizia 446/27.09.1951. Detenția la Canal.

PÂRVULESCU, Florică. Din București (Bd. Dacia, nr. 38). Membru P.N.Ț. Arestat în august 1952 și eliberat la 21 octombrie 1953, de la închisoarea Târgoviște.

PÂRVULESCU, Gheorghe. Condamnat în 1959. A murit la închisoarea Botoșani.

PÂRVULESCU, Ilie. Născut în 1904.

Țăran din Teregova — Caraș-Severin. Membru al organizației de rezistență armată anticomunistă, conduse de Spiru Blănaru, pentru care a depus jurământ la 6 ianuarie

1949, în casa lui Grigore Ienășică. Arestat la 5 martie 1949 și dus la sediile Securității din Lugoj și Timișoara, unde a fost torturat. Judecat și condamnat, prin sentința 49/19.01.1950 a Tribunalului Militar Timișoara (semnată de colonelul Mihai Ștefănescu, nu cu mult timp înainte de a fi, el însuși, condamnat), la 4 ani de închisoare. Detenția la Caransebeș, Gherla și Canal.

PÂRVULESCU, Ioan. Născut la 28 septembrie 1911. Angajat al C.F.R. Arad. Arestat în 1962, de Securitatea Timișoara și condamnat, după un proces înscenat la Tribunalul Militar Timișoara, la 15 ani de muncă silnică, pentru “uneltire”. Grațiat în 1964. A murit în 1993.

PÂRVULESCU, Ion (Jenică). Funcționar la C.F.R. București. Membru în conducerea organizației național-țărăniste de la Atelierele *Grivița*. Participant activ la campania electorală din 1946. Arestat la 15 august 1949 și torturat la Securitatea din Calea Rahovei, de oamenii lui Teodor Sepeanu. Implicat într-un proces înscenat, pentru “uneltire”, unui grup de aprox. 10 persoane, avându-l ca șef pe Pavel Raduț. Condamnat la 5 ani de închisoare. Detenția la Jilava (1 an), Poarta Albă, Peninsula și Gherla, de unde a fost eliberat.

PÂRVULESCU, Iulian D. Născut la 16 iulie 1887, la Craiova. Domiciliat în

București (str. Panfăru, nr. 6). Directorul Siguranței din Craiova. Arestat la 9 octombrie 1944, din ordinul loctiitorului sovietic pentru Afaceri Interne, Serov, venit la Craiova, unde menținerea ordinii devenise imposibilă, din cauza abuzurilor permanente ale trupelor sovietice staționate acolo. I. A. Serov i-a raportat, însă, lui Stalin în mod denaturat situația, afirmând că “*autoritățile s-au eschivat de la orice acțiune în vederea menținerii ordinii, în pofida regimului militar instaurat de Armata Roșie [...] la căderea nopții se aud împușcături de armă și revolvere*”. Comandantul garnizoanei sovietice de la Craiova, numit de Frontul 2 Ucrainean, nu ar fi putut face față acestei situații și, de aceea, “*2000 de ostași din trupele NKVD au fost plasați în zonele principale ale orașului Craiova, pentru introducerea regimului militar sever, iar 250 de soldați alcătuiesc rezerve de intervenție în cazurile de excese*”. La ordin sovietic, au fost arestate 55 de persoane, au fost confiscate aparate de radio (peste 800), 90 de arme de foc și au fost rechiziționate 12 automobile și 17 camioane. Nu se spune... câte ceasuri au luat sovieticii. În încheierea raportului separat, trimis de Serov lui Beria, primul propune ca arestații — colonelul Buzia (comandantul militar al orașului), Popescu (primarul Craiovei), Vlășia (șeful Poliției), și Pârvulescu, să fie trimiși la penitenciarul din București, pentru o lună, iar “*la expirarea acestui timp, toți, cu excepția lui Pârvulescu, vor fi eliberați și concediați din posturi. Pârvulescu, cu cei 50 de legionari, să fie judecați conform legislației române*”. Este evident ce însemna “eliberarea” țării de către sovietici. Oricine se împotriva abuzurilor ocupantului comunist, era taxat drept “legionar”, “fascist” și “reacționar”. Iulian Pârvulescu a fost exclus din Ministerul de Interne, după 6 martie 1945. Rearestat în 1948. A murit la 24 ianuarie 1952, la închisoarea Făgăraș, în condiții de exterminare.

PÂRVULESCU, Mircea E. (Elie). Născut la 26 aprilie 1901, la Calafat. Absolvent al Liceului Militar de la Mânăstirea Dealu și al Liceului *Gheorghe*

Lazăr din București. Licențiat în Litere și Filosofie al Universității din București. În 1926, s-a stabilit la Târgu-Jiu, unde a fost profesor la Liceul *Tudor Vladimirescu*,

până în 1958, când s-a pensionat. A fost, de două ori, director al liceului. Între 26 decembrie 1942 și 6 martie 1943, a fost internat în lagărul de la Târgu-Jiu. În timpul regimului comunist, a executat 1 an de închisoare, pentru că organizase sprijinirea deținuților politici și a familiilor acestora. Rearestat în 1959, deși era grav bolnav, de inimă și plămâni. Detenția la Periprava, unde a fost chinuit pentru că, din cauza afecțiunilor sale, nu reușea să își îndeplinească norma impusă. Eliberat în 1964. A avut doi copii: *Mircea* și *Mira*. A murit la 3 februarie 1977 și a fost înhumat în cimitirul din Târgu-Jiu.

PÂRVULESCU, Nicolae. Din Buzău. Arestat în martie 1948, la vârsta de 19 ani, și torturat la Siguranța din Buzău, chiar de șeful Siguranței, Ion Sârbu. Spre sfârșitul lui martie 1948, a fost dus la Ministerul de Interne din București, unde a fost torturat, din nou. Implicat în procesul înscenat organizației *Pajura Neagră*, împreună cu alte aproape 50 de persoane, șef al lotului fiind *Mircea Robovici*. Condamnat, prin sentința 972/24.06.1948 a Tribunalului Militar București (pronunțată de *Alexandru Petrescu*), la 5 ani de închisoare. Detenția la Jilava, Aiud și Peninsula.

PÂRVULESCU, Nicolae (Nae). Din Pitești. Condamnat în 1950. Detenția la Jilava și minele de plumb Baia Sprie și Căvnic.

PÂRVULESCU, Nicolae (Nicu). Din Constanța. Condamnat. În 1959, se afla în *Zarca* de la închisoarea Aiud.

PÂRVULESCU, Pavel I. Născut la 29 martie 1885. Țăran arestat la 16 februarie 1954 și ucis în anchetă, la 21 august 1954. Pentru a acoperi crima, decesul a fost trecut în listele de la Văcărești.

PÂRVULESCU, Scarlat. Funcționar. A murit la închisoarea Jilava.

PÂRVULESCU, Sterie. Din București. Student la Facultatea de Medicină. Arestat. S-a încercat să i se înseneze un proces, pentru participare la manifestația promonarhistă, de la 8 noiembrie 1945, din Piața Palatului Regal.

PÂRVULESCU, Vasile. Născut în 1898. Funcționar din București. Arestat în 1959. Detenția la Botoșani, unde a murit, în 1962.

PÂRVULESCU, Vasile Gh. Din București. Condamnat, în baza deciziei 446/27.09.1951, la 24 de luni de muncă forțată. Detenția la Canal.

PÂRVULEȚ, Dumitru M. Născut la 21 martie 1947. Domiciliu obligatoriu, 2 ani și 6 luni.

PÂRVULEȚ, Elisabeta. Născută la 10 noiembrie 1919. Domiciliu obligatoriu, 2 ani și 6 luni.

PÂRVULEȚ, Paraschiva M. Născută la 21 mai 1949. Domiciliu obligatoriu, 2 ani și 6 luni.

PÂRVULEȚ, Stan. Născut în 1900. Muncitor arestat în 1958. A murit la 13 noiembrie 1958, la închisoare, în București.

PÂRVULEȚ, Teodor M. Născut la 14 martie 1940. Domiciliu obligatoriu, 2 ani și 6 luni.

PÂRVUȘ, Vasile. Născut în 1906, la Coțatcu — Râmnicu-Sărat. Țăran arestat și deținut, între 19 mai 1950 și 21 aprilie 1951, la închisoarea din Râmnicu-Sărat. Ulterior, a fost transferat în alt penitenciar.

PÂRVUȚ, Elisabeta. Născută la 6 martie 1955, la Fetești, în domiciliu obligatoriu, unde părinții săi se aflau din 1951. A stat acolo aproape 1 an.

PĂSA, Gheorghe V. Născut în 1890, în comuna Zberoaia — Nisporeni (Basarabia). Acuzat de "colaboraționism" și condamnat de sovietici, în 1945, la 10 ani de muncă silnică. Soția lui, *Maria* (n. 1892) a fost deportată, în 1949, în Irkutsk.

PĂSA, Maria. Vezi Păsa, Gheorghe V.

PĂSLA, Rodica-Ioana I. Născută la 24 iulie 1940. Din Dobrogea. Domiciliu obligatoriu, 1 an și 7 luni.

PĂSLARI, Anastasia A. (1). Născută în 1921, în comuna Henciul Nou — Sângerei. Deportată de sovietici, în 1949, în R.A.S.S. Bureat-Mongolă, împreună cu fiul, *Mihai* (n. 1945).

PÂSLARI, Anastasia A. (2). Vezi Pâslari, Anton A.

PÂSLARI, Andrei G. Născut în 1899, la Pelinia — Râșcani (Basarabia). Condamnat de sovietici, în 1950. Reabilitat în 1991.

PÂSLARI, Anton A. Născut în 1901, în comuna Naslavcea — Ocnița (Basarabia). Țăran înstărit. Deportat de sovietici, în 1949, în Kurgan, împreună cu soția, Marfa (n. 1901) și copiii, Vladimir (n. 1928), Ion (n. 1930) și Anastasia (n. 1933), Maria (n. 1936) și Serghei (n. 1941).

PÂSLARI, Boris M. Vezi Pâslari, Mihai M.

PÂSLARI, Claudia M. Vezi Pâslari, Mihai M.

PÂSLARI, Elena M. Vezi Pâslari, Mihai M.

PÂSLARI, Elizaveta. Vezi Pâslari, Mihai M.

PÂSLARI, Ion A. Vezi Pâslari, Anton A.

PÂSLARI, Iurie M. Vezi Pâslari, Mihai M.

PÂSLARI, Marfa. Vezi Pâslari, Anton A.

PÂSLARI, Maria A. Vezi Pâslari, Anton A.

PÂSLARI, Maria G. Născută în 1910, la Rezina — Basarabia. Acuzată de “naționalism” și deportată de sovietici, în 1949, în Kurgan.

PÂSLARI, Mihai. Vezi Pâslari, Anastasia A. (1).

PÂSLARI, Mihai M. Născut în 1901, în comuna Henciul Nou — Sângerei. Deportat de sovietici, în 1949, în R.A.S.S. Bureat-Mongolă, împreună cu soția, Elizaveta (n. 1916) și copiii, Tamara, Claudia, Boris, Elena și Iurie.

PÂSLARI, Serghei A. Vezi Pâslari, Anton A.

PÂSLARI, Tamara M. Vezi Pâslari, Mihai M.

PÂSLARI, Vladimir A. Vezi Pâslari, Anton A.

PÂSLARU (soția lui Pâslaru, Serafim V.). Arestată și anchetată.

PÂSLARU, Andrei P. Născut în 1901, în comuna Corlațeni — Râșcani (Basarabia). Deportat de sovietici, în 1941, împreună cu soția, Ecaterina, și fiica, Maria.

PÂSLARU, Anghelina. Vezi Pâslaru, Simion A.

PÂSLARU, Anghelina D. Vezi Pâslaru, Ion (1).

PÂSLARU, Constantin I. Vezi Pâslaru, Ion (1).

PÂSLARU, Constantin S. Vezi Pâslaru, Simion A.

PÂSLARU, Constantin V. Născut în 1886, la Chișinău — Basarabia. Învinuit de “trădare” și deportat de sovietici, în 1945, în regiunea Kemerovo, cu soția, Maria, copiii, Vladimir (n. 1920), Tamara (n. 1926) și nora, Valentina (n. 1922).

PÂSLARU, Ecaterina. Vezi Pâslaru, Andrei P.

PÂSLARU, Elena I. Vezi Pâslaru, Ion (1).

PÂSLARU, Eufrosina D. Născută în 1892, la Climăuți — Dondușeni (Basarabia). Condamnată de sovietici, în 1945, la 15 ani de muncă silnică, pentru “trădare de patrie”.

PÂSLARU, Feodosia I. Vezi Pâslaru, Victor.

PÂSLARU, Fevronia. Vezi Pâslaru, Petre P.

PÂSLARU, Gheorghe. Preot ortodox la Păucești-Moinești — Bacău. Condamnat. În 1962 se afla la închisoarea Aiud, unde a și murit.

PÂSLARU, Haralambie V. Născut

la 10 februarie 1907, la Câmpulung-Muscel. A studiat la Paris, ca bursier. Licențiat în Teologie și Litere. Profesor la Școala Normală *Regele Carol I*, din Câmpulung. În 1950, în timpul unei ședințe lărgite, pe linie de învățământ, a fost acuzat, din senin, de către inspectorul raional, că “*tot ce construiește partidul, printr-un profesor, timp de un an de zile, profesorul Haralambie Pâslaru dăruie într-o oră*”. Directorul școlii normale, Ilie Stănculescu, fost membru P.N.Ț., a completat: “*E drept că profesorul Pâslaru e un foarte bun pedagog, un om cu o cultură deosebită, însă este victimă a universității decadente occidentale!*”. H.

Pâslaru a fost exclus din învățământ, arestat și bătut la Securitatea din Pitești, unde i s-a și înscenat un proces, pentru “crimă de uelntire”. Condamnat la 4 ani de închisoare. După eliberare, a fost reîncadrat în învățământ, dar la 25 de km. de Câmpulung, în comuna Stâlpeni, fiind nevoit să facă naveta. Totul pentru “vina” de a fi studiat în străinătate. S-a pensionat și a murit în 1987.

PÂSLARU, Iacov A. Născut în 1902, la Viișoara — Edineț (Basarabia). Deportat de sovietici, în 1951, în Tomsk, pentru apartenență la *Martorii lui Iehova*, împreună cu soția, Vera (n. 1911).

PÂSLARU, Ioan. Născut la 2 noiembrie 1924, la Obârșia Veche — Olt. Teolog și preot ortodox, paroh în București. Arestat în 1949, torturat la Securitatea Craiova și condamnat, prin sentința 864/1950 a Tribunalului Militar Craiova, la 5 ani de închisoare, în cadrul lotului inginerului Ion Necula. Detenția la Jilava, Peninsula, unde s-a îmbolnăvit de plămâni, din cauza muncii forțate, și Poarta Albă (la *inapți*). A participat la greva din martie 1954 și a fost trimis, în lotul deținuților recalctranți (Cicerone Ionițoiu, Remus Radina, Octavian Rădulescu, Hristache Stratulat), pedepsiți pentru că protestaseră împotriva abuzurilor administrației lagărului, la Jilava și Târgu-Ocna, de unde a fost eliberat. A rămas cu grave probleme de sănătate, din cauza regimului de detenție.

PÂSLARU, Ion (1). Din comuna Bulboacă — Briceni (Basarabia). Condamnat de sovietici, ca “trădător”. Soția lui, Anghelina (n. 1907) și copiii, Elena (n. 1927), Constantin (n. 1935) și Valentin (n. 1939) au fost deportați în 1949, în Kurgan.

PÂSLARU, Ion (2). Din județul Botoșani. Arestat în august 1959 și condamnat, prin sentința 104/8.03.1950 a Tribunalului Militar Iași, pentru “discuții cu caracter dușmănos”, purtate cu Gheorghe și Vasile Rusu, împreună cu care lăudase tehnica de luptă americană.

PÂSLARU, Io(a)n Gh. Născut la 20 octombrie 1889, în comuna Leu — Romanai. Domiciliat la Craiova (str. Plevnei, nr. 27). Pensionar militar, fost plutonier major, participant la campania

românească din Bulgaria, din timpul celui de-al doilea război balcanic (1913) și luptător în Primul Război Mondial, în cadrul Regimentului 1 Dolj. A luat parte la campania

românească pentru ocuparea Budapestei și înlăturarea de la putere a regimului comunist al lui Béla Kun. Mobilizat și între 1941 și 1945. Arestat la 4 aprilie 1958, pentru că trimisese două scrisori, una lui Gheorghe Gheorghiu-Dej și una lui Chivu Stoica, descriind nedreptățile pe care le constatase. Bătut la Securitatea din Craiova, care i-a și înscenat un proces, pentru “activitate dușmănoasă prin răspândire de manifeste și uelntire contra ordinii sociale”, cu toate că Ion Pâslaru nu răspândise public scrisorile, care avuseseră destinații precise. Procurorul militar a cerut maximum de pedeapsă. Condamnat, prin sentința 365/27.08.1958 (semnată de președintele completului de judecată, căpitanul Viorel Munteanu), la 10 ani de închisoare. Detenția la Craiova, Jilava și Gherla, de unde a fost eliberat, prin decretul de grațiere 406/9.11.1960, la 15 noiembrie 1960.

PÂSLARU, Ion S. Vezi Pâslaru, Simion A.

PÂSLARU, Ivan P. Vezi Pâslaru, Petre P.

PÂSLARU, Larisa P. Vezi Pâslaru, Petru I.

PÂSLARU, Lucica (fiica lui Pâslaru, Nicolae). Arestată în 1948, torturată și condamnată. Detenția la Mislea.

PÂSLARU, Margareta. Născută la 26 decembrie 1898, la Câmpulung-Muscel. Casnică. Arestată la 25 decembrie 1949. Condamnată, într-un lot de 41 de persoane, prin sentința 1183/20.12.1950 a Tribunalului Militar București (semnată de președintele completului de judecată, locotenent-colonelul Pascal Mihăilescu), la 5 ani de închisoare, pentru sprijinirea colonelului Arsenescu, unul dintre conducătorii mișcării de rezistență armată anticomunistă. Detenția la Jilava, Pitești și Mislea.